XXXVII. ROČNÍK ČERVEN 2014 11 Kč

JILEMNICE

zpravodaj města

Z usnesení zastupitelstva a rady města

Níže citovaná usnesení byla schválena jednomyslně, není-li uvedeno jinak.

- *RM schvaluje* zásady úhrad nákladů změn územního plánu.
- *RM schvaluje* pravidla užívání městského znaku.
- *RM schvaluje* přidělení finančních příspěvků z Grantového programu města Jilemnice pro rok 2014 dle předloženého návrhu.
- *RM schvaluje* poskytnutí příspěvku ve výši 20 000 Kč Vydavatelství Helena Rezková, Vlkov 114, Jaroměř, IČ: 74900803 na vydání knihy Biatlon.
- *ZM schvaluje* účetní závěrku města Jilemnice sestavenou k rozvahovému dni 31. 12. 2013.
- *ZM schvaluje* celoroční hospodaření města Jilemnice za rok 2013 bez výhrad.

pro: 15, proti: 0, zdrželi se: 1 (Seibert)

- *ZM schvaluje* Obecně závaznou vyhlášku č. 2/2014 o ochraně veřejného pořádku při provozování hostinských činností, veřejnosti přístupných sportovních podniků, tanečních zábav, diskoték a jiných kulturních podniků dle předloženého návrhu (viz barevná příloha).

pro: 10, proti: 0, zdrželi se: 6 (Válek, Pohořalá, Zuzánková, Hartman, Kalenský, Richter)

- *ZM schvaluje* převzetí práv stavebníka za cenu do 200 tis. Kč vč. DPH a ukládá požádat o prodloužení stavebního povolení a dočasné užívání parkoviště u pošty o dva roky.

pro: 11, proti: 0, zdrželi se: 4 (Válek, Zuzánková, Rezler, Seibert), podjatost: 1 (Henych)

- *ZM schvaluje* Pravidla pro prodej pozemků v majetku města a úplatné nabytí pozemků.

–pf–

Výsledky anketního šetření

Stejně tak jako v předešlých letech je první polovina května v Jilemnici spojena s anketním šetřením nazvaným *Desatero problémů Jilemnice 2014*.

Na veřejném fóru Zdravého města Jilemnice, které se uskutečnilo 8. dubna ve velkém sále Společenského domu Jilm, bylo účastníky nadefinováno 16 problémů města. Z těchto problémů pak hlasováním vybrali deset nejvýznamnějších – Desatero problémů Jilemnice pro rok 2014.

Anketa by měla ověřit, zda se názor veřejnosti shoduje s výsledkem účastníků fóra. Anketní lístky byly do domovních schránek distribuovány prostřednictvím zaměstnanců odboru rozvoje a místního hospodářství.

Problémy, které se objevily mezi prvními deseti na fóru a zároveň i v anketě, se považují za ověřené a postoupí se k řešení zastupitelstvu města.

V letošním roce jste došli k následujícím problémům (problémy nejsou řazeny podle množství hlasů, ale abecedně):

– Problém č. 1: Cyklostezky – napojení Jilemnice na síť cyklostezek

– Problém č. 2: Hraběnka – realizace I. etapy
– Problém č. 3: Křižovatka nad stadionem – zlepšení dopravní bezpečnosti
– Problém č. 4: Modernizace knihovny
– Problém č. 5: Možnost znovuotevření farmářských trhů s místními produkty
– Problém č. 6: Nepolevit v údržbě a péči o zeleň
– Problém č. 7: Sociální bydlení
– Problém č. 8: Výstavba kogenerační jednotky – elektrárny – na sídlišti „STOP“.

Počty obdržených hlasů u jednotlivých problémů na fóru a v anketě naleznete v samostatné tabulce.

Celkem bylo rozneseno 2 075 anketních lístků (na každou domácnost připadl právě jeden anketní lístek). Na sedmi sběrných místech bylo odevzdáno 318 lístků, z nichž 8 bylo z hodnocení vyřazeno. Návratnost anketních lístků byla 15%.

Kromě navržených problémů přinesla anketa spoustu dalších podnětů, které byly zaznamenány a předány představitelům města.

Anketou celý proces ale nekončí. Pro každý ověřený problém bude navržen postup řešení, harmonogram řešení, bude určena odpovědná osoba, která bude dohlížet nad postupnou realizací nápravných opatření. Způsob realizace a vyřešení problémů bude prezentováno na fóru Zdravého města Jilemnice v roce 2015.

–kj–

Definovaný problém	Fórum zdravého města		Anketa		Ověření ANO/NE
	Hlasů	Pořadí	Hlasů	Pořadí	
Areál bývalého OSP – zkvalitnění podnikatelského zázemí	5	9.	13	13.	NE
Bezbariérovost DPS	2	12.–14.	30	8.	NE
Cyklostezky – napojení Jilemnice na síť cyklostezek	17	4.	63	3.	ANO
Dokončení vyhlášky o veřejném pořádku	2	12.–14.	17	11.–12.	NE
Finanční pomoc sportovním zařízením	2	12.–14.	5	15.–16.	NE
Hraběnka – realizace I. etapy	24	2.–3.	53	6.	ANO
Komplexní řešení školních budov	24	2.–3.	11	14.	NE
Křižovatka nad stadionem – zlepšení dopravní bezpečnosti	12	5.	76	1.	ANO
Modernizace knihovny	9	6.	26	9.	ANO
Možnost znovuotevření farmářských trhů s místními produkty	7	7.–8.	56	5.	ANO
Nepolevit v údržbě a péči o zeleň	3	10.–11.	32	7.	ANO
Oprava komunikací	0	16.	59	4.	NE
Péče o stávající majetek města	3	10.–11.	17	11.–12.	NE
Sociální bydlení	7	7.–8.	22	10.	ANO
Výstavba kogenerační jednotky – elektrárny – na sídlišti „STOP“	28	1.	65	2.	ANO
Zvážení a vyhodnocení provozní náročnosti investic v dalších letech	1	15.	5	15.–16.	NE

O odpadech...

Třídíte správně...?

Jak nám praxe ukazuje, stále ne všem je jasné, jak nakládat s odpadem a k čemu slouží barevné kontejnery po městě.

Na fotografii pod článkem vidíme stanoviště na tříděný odpad, které je umístěné u naší kompostárny v ulici K Javorku. Fotografie je z pondělí 28. dubna, kdy probíhal pravidelný svoz modrých kontejnerů na papír a svozová firma nahlásila městskému úřadu, že na tomto stanovišti kontejner nevyvezla, protože byl plný jiného odpadu než papíru.

Následně jsme situaci prověřili a bohužel zjistili, že je to pravda. V kontejneru bylo několik pytlů s plasty a komunálního odpadu všeho druhu, celkem toho bylo kolem 60 kilogramů! Je logické, že to firma v takovém případě do svozového auta nevyklopí, znehodnotila by si papírový odpad. Museli jsme tedy pytle vyndat a odvézt je na sběrný dvůr.

Je obtížně pochopitelné, jak může taková situace nastat… Vždyť ten, kdo odpad do kontejneru dal, musel ho přivézt v autě. Jak málo stačilo a mohl jej dovézt na sběrný dvůr, kde by odpad odebrali a už si s ním poradili podle jeho druhu.

Tento konkrétní případ není ojedinělý. Stále se setkáváme s tím, že bez ohledu na typ kontejneru odhazují občané odpad, jak je zřejmě napadne, o odložených věcech kolem kontejnerů

Stanoviště kontejnerů u kompostárny na Javorku, duben 2014. **Foto J. Füri**

ani nemluvě. Pokud je jiného odpadu v kontejneru zanedbatelné množství, umí si s tím zpracovatel poradit na dotřiďovací lince, je-li ho jako v tom posledním případě, řešení je složitější.

A při tom stačí tak málo, zkuste, prosím, přemýšlet, až se budete chtít zbavit nějakého odpadu a odevzdejte ho tam, kam patří. Ať je to kontejner nebo sběrný dvůr. Ušetříte tím práci jiným a městu náklady.

Děkujeme za odpovědný přístup k nakládání s odpady! S dotazy a návrhy ohledně odpadového systému města se můžete obracet na odbor rozvoje a místního hospodářství MěÚ, D. Stolínová, tel.: 481 565 206, e-mail: stolinova@mesto.jilemnice.cz.

Kontejner na bioodpad v ulici Žižkova

Stejně jako v loňském roce i letos je v ulici Žižkova u fotbalového stadionu, přesně mezi asfaltovým a novým dětským hřištěm, umístěn velkoobjemový kontejner na bioodpad.

V loňském roce byl vámi občany hojně využíván, letos tomu tak není a skoro se neplní. Jelikož je nepravděpodobné, že by vám biologický odpad nevznikal, kontejner bude nevyužívaný nejspíše proto, že se uzavřela přístupová cesta řetězem. To ale není kvůli kontejneru, ale aby se zabránilo vjíždění a parkování aut na vedlejší asfaltové ploše. Jak praxe ukazuje, efekt uzavření cesty je rozsáhlejší, že jsme čekali.

Řetěz je ve stojanu pouze zavěšen, není uzamčen, nebojte se ho sundat, přijet ke kontejneru, vyhodit odpad a poté, prosím, cestu zase uzavřete. Toto řešení je domluvené i se správcem sportovního areálu, nikdo vás nebude napomínat.

Pokud budete dávat do kontejneru odpad, který tam patří, nebojte se jej využít, je tu pro vás! Děkujeme za pochopení i spolupráci!

Dagmar Stolínová,
odbor rozvoje MěÚ

Společenská rubrika

Životní jubilea – duben 2014

88 let
František Janata, Na Kozinci 832
Miloslava Soukupová, Žižkova 388
87 let
Jaroslav Kytler, Budovatelská 631
86 let
Vlasta Heltová, Roztocká 1000
MUDr. Věra Václová, V Jilmu 551
85 let
Jiřina Červinková, Na Kozinci 678
Věra Kubincová, Na Drahách 247
80 let
Růžena Blažejová, Poštovní 477
Miluše Krofová, Na Drahách 243
75 let
Marie Fischerová, Jana Buchara 985
Věra Kosová, Jaroslava Havlíčka 637
Květuše Trýznová, Víchovská 826

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví a hodně životní pohody do dalších let.

Úmrtí – duben 2014

20. 4. Věra Křížková (*1942)
23. 4. Miluše Čivná (*1927)

25. 4. Lubor Saal (*1946)
28. 4. Margareta Čechová (*1942)

Pozůstalým rodinám projevujeme upřímnou soustrast.

Sňatky – duben 2014

Milan Křížek a Martina Jiřičková,
oba Bukovina u Čisté
Petr Vokřínek, Horní Branná
a Pavla Fejklová, Háje nad Jizerou

Novomanželům přejeme hodně štěstí na společné cestě životem.

Vítání občánků

Dne 11. dubna 2014 jsme v obřadní síni jilemnické radnice přivítali nové občánky našeho města. Jsou to:
Daniela Ottová, Emil Vrkoslav, Vincent Nesvadba, Vítek Jerie, Antonín Kostečka, Robin Šretr, Matyáš Rychtr, Čeněk Doležal, Adriana Soukupová.

Dětem i jejich rodičům přejeme hodně zdraví, radosti a spokojenosti
Za SPOZ: Jolana Kozáková

„Strejdovy devadesátiny"

Strejdou je zde pan František Nechanický. Ten stále usměvavý a vlídný pán, co – mírně přihrben a s rukama za zády – takřka denně na dění města Jilemnice dohlíží vlastně skoro zpod radnice, přesněji z vchodu vedlejšího domu čp. 134.

V dětském věku přicházíme k nejrůznějším „strejdům a tetám" velmi snadno. Na celý život nám ale (kromě těch několika málo příbuzensky legitimních) vydrží asi opravdu jen výjimečně. A tak si říkám, čím to, že právě jemu se to podařilo. Ve vztahu ke mně a mým sourozencům, ale velmi pravděpodobně i k řadě dalších.

Nejspíš jednoduše proto, že svou bytostí vždy dokázal vzbouzet a živit naše přání mít ho v kruhu nejbližší rodiny.

Neuměl bych nyní asi dostatečně uceleně shrnout těch posledních zhruba padesát z jeho devadesáti let, po která jsem měl to štěstí ho znát. Spíše namátkou bych proto zmínil třeba lásku k přírodě, kterou vždy tak nevšedně spontánně vyznával, ať už na své chaloupce na Pecce, svou činností v oblasti myslivosti, či dlouhými léty aktivní turistiky, nebo neokázalou řemeslnickou hrdost, s níž po dlouhá léta opravoval psací stroje a pokladny ve Vrchlabí i širším okolí. Jiným ze střípků mozaiky by mohla být jeho nestárnoucí klukovská duše, s níž přispíval k pořádání motoristických závodů, zúčastňoval se akcí modelářů, nebo sportovní duch, který ochotně projevoval pomocí při závodech lyžařů i jinde.

Důležitější než výčet je ale určitě vždy to obecné, shrnující. V případě pana Nechanického jsou to myslím především láska k lidem, chuť potěšit, nezištně pomoci, nevšední snaha i schopnost hledat radost v maličkostech každodenního žití, nevyčerpatelný humor.

Dnešní doba nás poměrně bohatě zásobuje nejrůznějšími „převratnými objevy", složitými teoriemi o pozitivním myšlení, dává návody, jak a kde cíleně hledat a doplňovat stále nedostatkovější energii, uniknout stresu, apod.

Stále častěji si v podobných souvislostech uvědomuju, že vzácní lidé Františkova typu jsou, chceme-li je tak vnímat, těmi dalece nejnázornějšími, nejnezpochybnitelnějšími, ale i nejdostupnějšími

„příručkami vyváženého žití“, kterých se nám může dostat.

Za všechny „synovce a další členy rozšířené rodiny“ bych proto u příležitosti jeho úctyhodného, v květnu oslaveného životního jubilea „strejdovi“ rád vyjádřil dík za jeho dobrovolně a zdarma poskytovanou celoživotní lekci v tom asi nejdůležitějším ze všech umění – umění žit, a popřál mu ještě mnoho slunných a radostných dnů.

Jiří Pěnička

Projekt pomoci po vážném úrazu

Stává se to. Nečekaný pracovní úraz či dopravní nehoda omezí zdravotní stav našich blízkých. Automobil či motocykl viníka způsobí vážnou újmu na zdraví a dotyčný nemusí být ani řidič, ale třeba jen chodec, který se ocitl v nezávidění-hodné situaci.

Jak můžeme v takové situaci pomoci? Je vhodné, abychom pojišťovně sami zohlednili veškeré důsledky nehody – trvalé následky, bolestné, újmu na zdraví, psychickou újmu, ušlý zisk, náklady na léčení a léky, rehabilitaci a v neposlední řadě ztížení společenského uplatnění, tedy naše znevýhodnění v budoucím životě se zdravotními následky. Náhradu lze požadovat 2 až 4 roky zpětně po úrazu, tedy od roku 2010.

Většina poškozených neví, že má zpravidla nárok na větší odškodné než pojišťovna přiznala a především, že je lze čerpat dodatečně. Mylně se také většina z nás domnívá, že bez předchozího úrazového pojištění nemůžeme žádat nic. Není to tak.

Proto vznikl projekt Amadeo – Projekt pomoci po těžkém úrazu. Nabízené bezplatné konzultace jsou určeny především lidem s trvalými následky nebo v invalidním důchodu:

– po těžkém pracovním úrazu
– po nezaviněné autohavárii (také jako chodec či cyklista nebo účastník MHD)
– při pochybení lékařů a zdravotnických zařízení při poskytování léčebné péče
– u těžkých úrazů žáků a studentů ve škole
– škoda způsobená fyzickou osobou či zvířetem
– finanční pomoc pozůstalým poškozených

Nepřehlédnutelnou výhodou této nabídky je skutečnost, že veškeré konzultace jsou poskytovány bezplatně a zahrnují: poradenství v řešení situace po úrazu, objektivního posouzení výše již vyplaceného odškodného, posouzení lékařských posudků a bodového ohodnocení, nezávislé lékařské konzultace se znalcem z oboru, v případě nutnosti zprostředkované zastoupení poškozeného ve sporu s pojišťovnou.

Garantem projektu jsou právní specialisté na náhradu škody a posudkoví lékaři. Spolupracujeme s Centry pro zdravotně postižené.

Za Projekt pomoci po těžkém úrazu
Ing. Jan Malík, tel.: 723 203 036
jan.malik@volny.cz
www.nahradaskody.net

Je důležité vědět, že:

Náhradu škody na zdraví platí vždy pojišťovna zaměstnavatele nebo pojišťovna,

se kterou sjednal povinné ručení viník nehody (nejedná se tedy o zdravotní pojišťovnu, jak je patrno z kontextu).

Na vyplacení náhrady nemá vliv, zda poškozený měl v době úrazu sjednánu úrazovou nebo životní pojistku. Spolujezdci viníka nehody (včetně rodinných příslušníků) mají plný nárok na náhradu škody na zdraví, ale viníka se jejich nárok po finanční stránce nikterak nedotkne. V případech, kdy auto viníka není pojištěno, nebo když viník ujede z místa nehody, dostane poškozený finanční náhradu za zdravotní postižení, a to z garančního fondu České kanceláře pojistitelů.

Nárok na odškodnění má i chodec, který sám způsobí dopravní nehodu, když vstoupí do vozovky, bude mu však zohledněna případná spoluvina, nicméně má nárok alespoň na částečné plnění. Na výši plnění má u autonehody vliv skutečnost, zda poškozený použil před úrazem bezpečnostní pásy.

Solná jeskyně v Jilemnici

Návštěvníci jilemnického bazénu můžou od června využívat novou atrakci – mikroklimatickou solnou jeskyni.

Počátkem letošního roku se v budově plaveckého bazénu uvolnily nebytové prostory v I. NP, které posledních 10 let sloužily jako Spinning centrum. Sportovní centrum stálo před otázkou, jakým způsobem volné prostory co nejlépe využít, a tak se zrodila myšlenka na výstavbu solné jeskyně.

Solná jeskyně je místem klidu a relaxace. Do solné jeskyně se vchází v oblečení, v recepci obdrží každý klient jednorázové návleky na obuv. Terapie probíhá 45 minut na pohodlných polohovacích lehátkách. Relaxaci doprovází příjemná hudba a barevné osvětlení. Všechny tyto aspekty napomáhají celkovému uvolnění. Jednu hodinu pobytu v solné jeskyni s obsahem soli můžeme srovnat s dvou až třídenním pobytem u moře.

Sůl, speciálně určená do těchto zařízení, je díky vysokému obsahu minerálů a stopových prvků považována za nejcennější zdroj zdraví a krásy.

V solné jeskyni panuje unikátní mikroklima, které je charakteristické výjimečnou bakteriologickou čistotou vzduchu. Vzduch v solné jeskyni je nasycen částicemi minerálů a stopových prvků. Jejich postupné uvolňování má velmi kladný vliv na psychiku a celkovou kondici dětí i dospělých.

Kromě záporné ionizace, která blahodárně působí na člověka, je vzduch v solné jeskyni obohacen částicemi jódu, draslíku, sodíku, vápníku, selenu, brómu a mnohými dalšími prvky.

Pobyt v solné jeskyni působí podpůrně při léčbě mnoha onemocnění, jako je např. dlouhodobé onemocnění nosu, hrdla a hrtanu, astma, onemocnění dýchacích cest, dlouhodobé a opakující se záněty, chronické záněty průdušek, kožní onemocnění (lupenka, záněty kůže, alergie, ekzémy), vysoký krevní tlak, atd.

Terapie v solné jeskyni není však určena pouze osobám s určitými onemocněními, ale je doporučována i sportovcům, jako doplněk regeneračního cyklu. Velmi vhodná je i pro malé děti, které jsou vystavovány negativním vlivům

okolního prostředí stejně jako dospělí jedinci.

Solná jeskyně je v znečištěném okolí místem, kde je možné dýchat zdravý vzduch, který je nasycený mikroelementy cennými pro lidský organizmus. Bez nutnosti výjezdu k moři můžete využívat mikroklima, které je podobné mořskému. Vychází vstříc lidem, kteří chtějí dbát o vlastní zdraví, umožňuje relaxaci i odpočinek. Léčba přímořským klimatem je pro nás středoevropany velice důležitá a díky civilizačním chorobám téměř nezbytná.

Těšíme se na Vaši návštěvu…

J. Hornig

Krátké zprávy a oznámení

▶ **Krkonošské muzeum v Jilemnici (Správa KRNAP):** otevřeno denně od 8 do 12 a od 13 do 16 hodin mimo pondělí.

Výstavy:

— *Zámek:* Výstava *Loutky z Říše loutek*. Výstava je připravena ve spolupráci s pražskou Uměleckou scénou Říše loutek. Jedná se o přehlídku toho nejlepšího, co tato vynikající scéna ve svých fondech vlastní. Kolekce je doplněna loutkami z Muzea loutkářských kultur v Chrudimi. Výstava plná poezie a pohádek potěší malé i velké a potrvá do 28. září 2014.

Na 22. květen je připraveno interaktivní setkání s loutkoherci, kdy si návštěvníci budou moci nejen prohlédnout techniku hry, ale zároveň i hru s loutkami sami vyzkoušet. Větší skupiny žádáme, aby se na tuto akci ohlásily předem.

— *Čp. 1:*

V pátek dne 23. května jsme zahájili výstavu *Po stopách Sarajeva 1914*, věnovanou sarajevskému atentátu, neboť tragédie se odehrála v autě hraběte Františka Harracha a v jeho přítomnosti, a události mají tedy určitou vazbu i na Jilemnici. (Na výstavě je mimo jiné vystavena i jedinečná kolekce fotografií následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este a jeho rodiny.)

Zároveň jsme otevřeli další část stálé zámecké expozice Jana hraběte Harracha (1828–1909) a Matice česká, sekce Národního muzea v Praze, nedaleko zámku odhalila pamětní panel věnovaný tomuto vynikajícímu českému šlechtici a někdejšímu majiteli jilemnického zámku. Záštitu nad výstavou přijali Mgr. Martin Půta a hrabě Jan Podstatzký-Lichtenstein.

— *Z depozitářů muzea:* výstava představuje především předměty vážící se k Jáchymu Metelkovi, tvůrci nádherného mechanického betléma (školní pomůcky, lavice, obrazy atd.). Zároveň jsou vystaveny drobné módní doplňky z 19. a počátku 20. století. Výstava potrvá do 11. května.

— *Pomůžete našemu muzeu získat unikátní hodiny?*

Muzeum dostalo exkluzivní nabídku odkoupit vzácné historické hodiny.

Jejich pořizovací cena – 132 000 korun – je ale mimo možnosti muzea. Proto jsme se rozhodli uspořádat veřejnou sbírku, aby tento unikát mohl rozšířit muzejní sbírku i expozici.

Podlahové hodiny pocházejí z dílny jilemnického hodináře Františka Josefa

Pochopa z doby kolem roku 1830 a jsou to jediné známé historické dochované podlahové hodiny jilemnického původu. Výtvarně jsou velmi působivé. Kovový ciferník je zdoben bohatým tepáním, ve vrcholu je umístěn medailon s malovanou krajinkou. Hodiny jsou navíc ve vynikající technické kvalitě i stavu – jsou plně funkční. Za zmínku stojí i skutečnost, že hodinář Pochop postavil i naše slavné opakovačky na radniční věži.

Správa KRNAP zřídila sbírkový účet u Komerční banky s číslem 107-6386980247/0100. Zájemci o darovací smlouvu pro potřeby daňového přiznání se mohou obracet na Jakuba Kašpara (jkaspar@krnap.cz, 724 175 927). Přispět je možno i do pokladnice přímo v Krkonošském muzeu v Jilemnici.

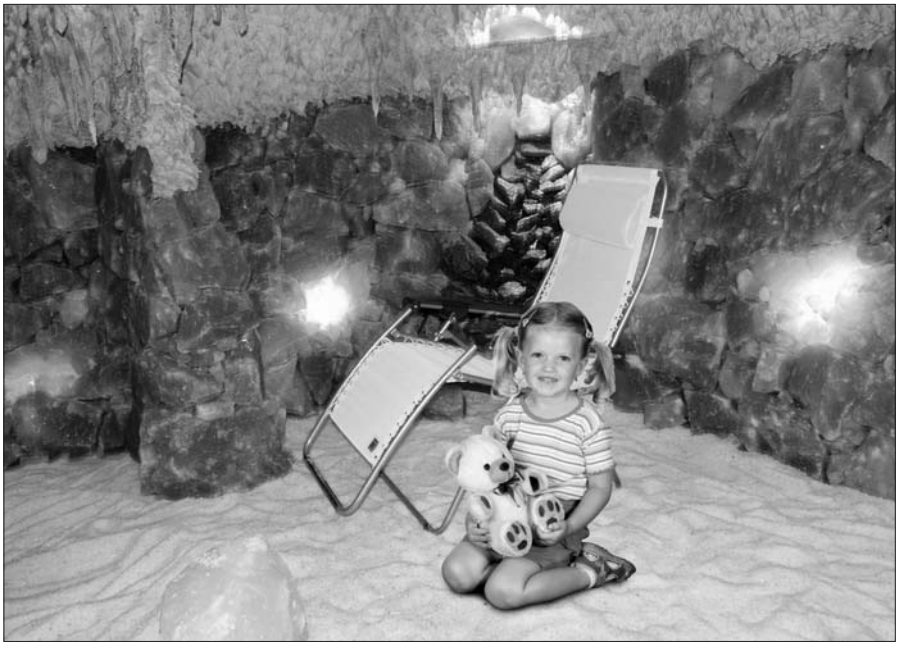
▶ Městská knihovna Jar. Havlíčka

V měsíci červnu zveme nejenom k návštěvě za novými knihami, ale také na níže uvedené akce:

„V knihovně se nenudím“ – na pondělí 2. 6. připravila knihovna pro dětské čtenáře malou oslavu. Na děti, které dnes navštíví dětské oddělení, zapojí se do soutěží a vypůjčí si knihu, čeká překvapení.

„Knižní čtvrtky“ – ve dnech 5., 12., 19., 26. 6. od 15.00 hodin probíhá seznámení s novinkami knižní produkce, s nejčtenějšími tituly i zajímavými knihami pro děti a mládež.

„Za vysvědčení nejenom knihu“ – v pátek 27. 6. čeká na všechny žáky, kteří nám přinesou ukázat vysvědčení, zvýhodněná registrace společně s doporučením prázdninové četby.

Solná jeskyně. **Archiv SC Jilemnice**

▶ ČKA – Klub Betanie Vás srdečně zve na pořad *Láska je nikdy nehasnoucí oheň*. Seznámíte se s mimořádnou osobností 12. století Hildegardou z Bingen – abatyší, magistrou, teoložkou, skladatelkou, malířkou a ženou. Scénář připravila a Hildegardu z Bingen Vám přiblíží přední česká herečka Milena Steinmasslová. Hudbou doprovází a zpívá Hana Blochová. Jilemnice, Erbovní sál Krkonošského muzea ve středu 11. června v 19 hod.

▶ *Oblastní charita Jilemnice* oznamuje, že humanitární sklad ošacení a občanská poradna budou v době letních prázdnin uzavřeny. Obě charitní střediska budou otevřena ještě v měsíci červnu každou středu od 14 do 16 hod.

▶ *Lesy ČR* provedly plošně intenzivnější probírku na Hraběnce zhruba mezi „Čermačkou" a hranicí s lesním majetkem města. Jedná se o předmýtní úmyslnou těžbu v porostech, kde nebyl výchovný zásah proveden v posledních 20 letech. Zajistí se tak světlostní přírůst před tím, než se začne s rozčleňováním porostů mýtní těžbou, z lesnického hlediska se jistě očekává i přirozené zmlazení. Výsledkem tedy byly dobře viditelné skládky sortimentu na odvozním místě podél páteřní cesty směrem k „Obrázku". Těžba se prováděla harvestorovou technologií a vyklizování dřevní hmoty vyvážečkou. Lesy ČR hospodaří podle schváleného lesního hospodářského plánu.

▶ Taneční skupina T.I.K. a TO ZUŠ Jilemnice Vás srdečně zvou na *Slavnost slunovratu*. Neděle 22. 6. 2014 v 18 hodin, zahrada ZUŠ. Uskuteční se premiéra programu „V podvečer je jasno".

Z letošního jarmarku. Foto V. Myslivec

▶ Milé děti, připravili jsme pro vás *Pohádkový les* ve středu 18. 6. 2014. Začínáme u hlavní brány stadionu Sportovního centra v 16 hodin. Po ukončení si opečeme buřtíky. Těší se na vás organizátoři z Tělocvičné jednoty Sokol Jilemnice.

▶ *Žákyně naší školy úspěšná ve výtvarné soutěži.* Žáci II. stupně základní školy J. Harracha se tradičně zúčastnili republikové soutěže pořádané Správou KRNAP Vrchlabí ,,Krkonoše očima dětí". Máme radost, že žákyně naší třídy 9.B Andrea Šupová obsadila se svou překrásnou koláží nádherné 2. místo (soutěžilo 633 prací). Gratulujeme a přejeme mnoho dalších, nejen výtvarných, úspěchů.

Za spolužáky Petra Tikvová

▶ *ZŠ speciální a MŠ speciální Srdíčko Jilemnice*, Roztocká 994 (naproti SD Jilm)

nabízíme ještě volná místa pro umístění vašich děti do speciální mateřské školy ve věku od 3 let. MŠ speciální vzdělává, vychovává a pomáhá dětem, které mají potíže v oblasti mentální, fyzické či sociální. Přijímáme děti s různými druhy a stupni postižení, děti hyperaktivní, děti s logopedickými obtížemi – nesprávnou výslovností, alergiemi, sníženou imunitou a dalšími problémy.

V případě zájmu kontaktujte ředitelku speciální školy Mgr. Ivu Nálevkovou na telefonním čísle 481540126, e-mail: nalevkova.i@seznam.cz, kde dostanete další informace. Navštívit nás můžete na výše uvedené adrese.

▶ *Žádáme autory, aby příspěvky do zpravodaje dodávali nejpozději v den uzávěrky. Na příspěvky dodané později nebude brán zřetel a zařadíme je, pokud budou ještě aktuální, až o měsíc později. Uzávěrka prázdninového čísla se koná v neděli dne 8. června 2014.*

Upozornění:

Články do zpravodaje zasílejte na e-mailovou adresu: zpravodaj@mesto.jilemnice.cz.

Vzpomínky z nenávratna...

aneb Věštící okna

V loňském roce jsme oslavili 100. výročí založení jilemnického gymnázia a v roce 101. výročí se mi dostal do rukou článek Oldy Mlejnka, bývalého redaktora „Svobodného slova" a v posledních letech jeho života i člena redakční rady našeho zpravodaje. Letos uplyne od jeho úmrtí již 26 let. A protože na konci května proběhly ústní maturitní zkoušky, určitě si jeho vzpomínky rádi přečtete, neboť byl také studentem zdejšího „gymplu".

Pro mladé a ještě mladší nepamětníky dodávám, že v době studií Oldy Mlejnka bylo gymnázium v budově dnešní ZŠ II. A v budově Občanské záložny, o které je v článku důležitá zmínka, byl později katastrální úřad, no a ten už tam také dnes není… Hezké počtení přeje Jan Kubát.

Pro nás pro všechny měla ta zářijová sobota do sebe něco šrámkovského. Jizera nám taky teče nedaleko, jestli svítil té noci měsíc už nevím, ale faktem bylo, že jsme se sešli až po třiceti letech. Malá jídelna a vinárnička, na náš horský kraj převkusně vybavená v nedaleké vesničce, co bys kamenem dohodil od města, kde jsme tenkrát maturovali, nás mile a po krkonošsku přivítala. Vždyť je to rodiště našeho nejvzornějšího spolužáka, ach, kde jsou ty časy!

Když jsem dostal pozvánku, první co bylo, vzal jsem do ruky maturitní album. Věnoval tichou vzpomínku těm, co víckrát nepřijedou, rozpomínal se, kde kdo vůbec vlastně je, protože v rodném městě nás z té třídy mnoho nezůstalo. Snad to provedli kluci a holky taky tak. Prosluněné vzpomínky ze školních škamen všem zůstaly, snad tehdejší študentský humor v nás zůstal, všechny ty recese, při nichž někteří kantoři mohli prasknout vzteky. Zůstaly jen vzpomínky na neslavná vystoupení před tabulí, na rošťárny o přestávkách, ba i na první studentské nesmělé lásky, na první verše,

na první políbení. Zůstaly vzpomínky na dobré i nehodné kantory (těm jsme všechno dávno odpustili stejně jako oni nám). I pro ně jako pro nás to jsou jen úsměvy z nenávratna.

Držel jsem stále v ruce tablo a říkal si v duchu. Kluky snad poznám všechny, horší to už bude s holkama. My muži holt nestárnem. Až se sejdem, už vím, jak to všechno začne. Nikdo nebude vědět, s kým začít mluvit dřív, budeme mlít páté přes deváté, ale jedno jsem určitě věděl. Ty proslavené historky, tehdy z neznalosti či z nepozornosti spatřivší světlo světa, rozhodně nám honorovány nebyly. Autorské právo však mají natrvalo. Byl bych asi nejbohatším autorem třídy. Dnes mi bude stačit, když si na ně spolužáci vzpomenou.

Zveřejňuji je až dnes, pár dní po tom, co jsme si svatosvatě slíbili, že se za pět let sejdeme znovu, že ten jeden večer na všechno nestačil, a také proto, že na ně nikdo nezapomněl. Ani Paťák v Americe. Napsal nám nejen o sobě, ale hlavně si chtěl s námi zavzpomínat. Jestlipak by kluci ze zadních lavic dokázali zazpívat „Má malá gejšo, vzpomínej" v rytmu pravítka, který nahrazoval bicí, co asi dělá „zakladatel Říma" a výtečný matematik, pro něhož měl trojúhelník tři úhlopříčky a zdalipak mu ještě věští okna, jakou známku zítra dostane, a vůbec?

Za těch osm let jsme toho prožili mnoho a mnoho, mnohé zapomněli, ale nejlepší fóry mají v našich srdcích místo napořád.

Věštící okna

Bylo to v septimě, kdy to se mnou a ještě s několik málo výtečníky v matice jasně vypadal na kuli. Pětkrát jsem ji koupil u tabule a z písemky dokonce s vykřičníkem. A na písemku si matik potrpěl nejvíc. Měli jsme z toho hlavu pěkně zamotanou a do konference zbývalo několik dní. Tak jsme o tom v přestávce debatovali a i ti mí nejvěrnější říkali, tentokrát už z toho nevyklouzneš. Jurka, co se mnou seděl léta v zadní lavici, se jen ušklíbl a povídá: „Až co ti řeknou okna."

Třída ztichla, jako by do třídy vstoupil profesor. Rezignovaně jsem zachycoval kondoleční pohledy spolužáků. Přišel jsem s tím v průběhu čtvrtletí. Bydleli jsme proti gymnasiu, bylo to pár kroků, takže jsem ani tašku do školy nenosil a chodil si pro knihy o přestávce. Přes sousedovu zahradu jsem viděl na velkou budovu záložny a na řadu oken. Patřila bytům úředníků a každý večer jich několik zářilo do tmy. Všiml jsem si toho významně při jednom večeru, kdy jsem se vracel po tréninku kopané domů k večeři. Druhý den měla být oprava písemky z češtiny. Myslel jsem na to, co asi dostanu a hleděl při tom na okna záložny.

Do tmy zářila jen dvě. To by nebylo marný, říkám si pro sebe. Hned druhý den při první hodině hlásím: „Tak to mám dobrý, z písemky mám dvojku!" Třída to vzala pouze na vědomí. Horší to bylo, když okna pokračovala ve své věštbě, od známky z češtiny, přes četná zkoušení u tabule a další písemky. Všichni už v tom viděli nějaký okultismus a s napětím vždy čekali, jak budou pokračovat. A tak přišel ten památný večer před konferencí. Před ní následovalo moje poslední vystoupení s matikářem. „Dávám poslední možnost. Kdo si chce opravit známku?" Nikdo? Zdvihám nesměle ruku, všichni se na mne dívají s úžasem a holky v první lavici si jen povzdechly. Klepoucí se rukou beru křídu,

píši si ortel na diktovaném příkladu a začínám. Potím se a marně obracím zraky do prvních řad. Kantor vstane, vezme mně křídu z ruky a píše: x plus y rovná se …. „Sedněte si!“ „To už to je?“ stačím potichu jen vydechnout a pohřebním krokem odcházím.

Třídní přišel až na poslední hodinu. Byl to výborný chlap, češtinář, vedl nás od primy. Dokonce i fotbal s námi hrál. Položil třídnici na stůl a vyhlašoval, co se páni kantoři včera o nás dohodli. Ve snách jsem zaslechl svoje jméno. Sotva vstávám z lavice. Tříďas hledí na známky. V té chvíli každému projelo hlavou moje ranní vyprávění. Byli jsme na večerní procházce a můj nejvěrnější kamarád Jirka šel se mnou až domů. Měl u táty na opravě kalhoty. Napadlo ho najednou se podívat na záložnu. Svítilo tam pět oken, jako když je vyšije. Jirka se jen na mne útrpně zahleděl a neříkal nic. V tom jsem ho bleskurychle chytil za ruku: „Podívej, jedno zhaslo.“ No, uvidíme zítra, uchichtnul se Jirka a šli jsme.

„Ty se kluku už asi z ničeho nepolepšíš. Všechno při starém.“

Zoufale jsem vykřikl na celou třídu: „A co matika?“

„Co řveš, normálka, čtyřka!“ Bacil jsem sebou do lavice a tříďas se jen užasle díval na vyděšené zraky spolužáků a nedovedl si vůbec vysvětlit to jednotné: „Áááách…“

Od těch dob miluji jarní podvečery a rád se dívám do cizích oken. Ta moje mi zažehnala repec a od onoho večera mi už nevěštila. Nastěhoval se další nájemník, svítil dlouho do noci, a tak oken zářilo vždy víc, než jsme měli známek…

Oldřich Mlejnek

Pozvánka na jízdu Tatra v Českém ráji (snímek z roku 2012). **Foto O. Kudrnáč**

Z letošního májového jarmarku. **Foto V. Myslivec**

Jízda historických vozů Českým rájem

V sobotu 14. června 2014 zve Tatra Veteran Car Club Semily v AČR do Jilemnice k zahájení XXIV. ročníku jízdy historických motocyklů a automobilů s názvem „Tatra v Českém ráji“. Program jízdy začíná výstavou veteránů v 8 hodin ráno na Masarykově náměstí. Odtud budou posádky od půl desáté vyjíždět pěší zónou do Haklovy ulice, projedou kolem kostela a zámku a Zvědavou uličkou se vydají na 85 kilometrů dlouhou trať přes Mříčnou, Peřimov, Roprachtice, Vysoké nad Jizerou, Příchovice, Horní Polubný, Kořenov, Harrachov, Rokytnici nad Jizerou, Rezek, Roudnici, Dolní Štěpanice až do cíle v Hotelu Žalý na Benecku. Tato akce bude jedinečnou příležitostí k setkání se zdánlivě starými, přesto stále krásnými a plně funkčními vozy českých i zahraničních značek. Pořadatelé chtějí touto soutěží také připomenout některé známé i méně známé osobnosti, památky a události z dějin našeho kraje. Soutěžící absolvují na náměstí v Rokytnici nad Jizerou jízdu zručnosti. Jízda je připravena pro cca 60 historických vozidel, která splňují všechny nároky na to být veteránem, a dělat tak čest svému majiteli. Akce je zařazena do seriálu Mistrovství České republiky historických vozidel. Další podrobnosti budou uvedeny na vylepených plakátech.

Z historie a činnosti Tatra Veteran Car Clubu Semily v AČR

Tento klub vznikl v roce 1976. Jak název napovídá, sdružoval zpočátku majitele a fandy automobilů Tatra všech generací. V současnosti se věnuje veteránským aktivitám bez důrazu na tovární značku. Vedle známé soutěže „Tatra v Českém ráji“ pořádá klubové výlety, výstavy historických vozidel a spolupracuje s ostatními veteránskými kluby a sběrateli historické techniky. Pro zájemce rovněž provádí klubové testace historických vozidel. Podrobnosti na http://www.tatraclub.cz/www.tatraclub.cz.

Podrobnější informace o soutěži poskytne Jiří Křížek, tel.: 724 663 622, mail: krizek.liberec@seznam.cz

Zdravé město Jilemnice – seriál

PhDr. Josef Čermák, jako jediné dítě, měl převzít rodinné zemědělské hospodářství. Těžkosti středoškolského studia za německé okupace tomuto údělu nasvědčovaly. Životní dráha literárního vědce, překladatele, šéfredaktora nakladatelství ho nakonec přivedla k dílu a životu spisovatele Franze Kafky. Dr. Čermák po roce 1989 přednášel a dosud publikuje o Kafkovi v mnoha zemích celého světa. I Josef Čermák začal a ukončil své studium na jilemnickém gymnáziu.

–jd–

Hrst vzpomínek jilemnického gymnazisty

Pocházím z Roztok u Jilemnice, z domu s příznačným názvem Kamenice. Jeho

první majitel je doložen k roku 1658. Na rozdíl od dřevěných stavení dům přežil Třicetiletou válku spolu se sousedním panským dvorem, postaveným ze stejného kamene. Jako málokdo mohu tedy se svou rodinou trávit volné dny v téže pietně uchované světnici, v níž po staletí žili naši předkové. I to je pochopitelně pevnou součástí vazby, která mě poutá ke kraji, k obydlí a půdě poznamenané jejich dřinou a potem. Můj otec pochopitelně viděl v jediném synovi následovníka na rodném gruntu, jehož málo úrodná, většinou kopcovitá půda příliš nerodila a navíc vyžadovala i v čase postupující mechanizace mnoho ruční práce. A tak se sice bez hlasitého rozčilování, ale se špatně tajenou lítostí na naléhání učitelů a okolí podvolil, abych se svým velmi dobrým prospěchem šel studovat. Při vhodných příležitostech mi v prvních letech v jasných barvách líčil, jak krásné bude, jestliže spolu budeme hospodařit. Moje drahá maminka, za svobodna Kalenská, byla nejstarší z 10 dětí. Pocházela ze Zálesní Lhoty, kde tehdy nebyla česká škola, takže byla dokonale dvojjazyčná: děti mluvily s rodiči česky a mezi sebou německy. Doma jsem ji však německy mluvit neslyšel, jistě proto, že tatínek neuměl ani slovo. Každou středu jsem ji v předškolním věku s velkou radostí doprovázel do Jilemnice. Nosila máslo pekařce paní Horáčkové do Jilmu a pak jsme, když to finance dovolily, odcházeli na náměstí, kde se pravidelně konal středeční jarmark a já jsem na podsíni u Martinů dostával toužebně očekávaný párek s hořčicí a rohlíkem, myslím, že stál jednu korunu a dvacet haléřů… Jednoho dne se stalo, že se tam setkala s nějakým bratrancem z té větve jejich rodu, která se poněmčila. A maminka začala vydávat mně nesrozumitelné zvuky a já jsem se prý rozbrečel. Na zpáteční cestě mi pak vysvětlovala, že není jen česká řeč, a hráli jsme hru se slovy v oboujazyčném znění: strom, cesta, les... Pro mne to byl osudný zážitek cesty vedoucí nepochybně k mému celoživotnímu zájmu o jazyky a literaturu.

Josef Čermák.
Z rodinného archivu

Když mi skončila obecná škola a několik spolužáků odešlo na jilemnické gymnasium – potkával jsem je denně, když jeli proti mně na kolech – tatínek ještě odolal nátlaku okolí, abych vzhledem k výbornému prospěchu odešel na studie. Nastoupil jsem na místní měšťanku a své šťastnější do gymnasia na kolech protijedoucí spolužáky jsem denně potkával. Na konci roku však tatínek přímluvám učitelů už neodolal a já jsem po hladce absolvované přijímací zkoušce nastoupil v Jilemnici do sekundy. Jenže okolnosti otci pak nadále přály a já jsem se dokonce dvakrát z gymnasiálních studií vrátil zpátky do Roztok.

Poprvé, když po necelém roce nacisté zavřeli jilemnické gymnasium. Záminkou bylo to, že prý sextáni na náměstí před školou vyloupali na fotografii Adolfu Hitlerovi oči. Už jsem byl pár dní znovu na měšťance, když starší spolužačka ze sousedství přišla se vzkazem, že na gymnasiu v Nové Pace, kam přešli i někteří jilemničtí profesoři, je pro mne rezervováno místo. A nehnula se ta dobrá duše, dokud tatínek nesvolil.

Do Nové Paky jsem pak jezdil vlakem, jeden měsíc také na kole, ale pouze dva roky, kdy okupanti naše studia na konci kvarty ukončili a jen vyšší třídy nechali dochodit do maturity.

Potom nastalo nejsložitější rozhodování. Tatínek konstatoval, že tím mám ukončenou povinnou školní docházku a že za daných okolností není další studium možné. Možnost dále studovat umožňovaly totiž jen čtyři ústavy vzdálené vždy nejméně 50 km. Na ubytování v místě nebylo i z finančních důvodů ani pomyšlení a denní dojíždění bylo skoro nepředstavitelné. Tentokrát jsem už diskusi s tatínkem vedl já a dal najevo odhodlání i tak do školy denně dojíždět. V rozhodující chvíli přijel ještě jeden z mých profesorů a tatínka přemluvil. Dnes vím, co asi otci v tehdejší protektorátní mizérii procházelo hlavou: že bych tedy – když už opustím rodný grunt a dostuduji – mohl být zvěrolékařem, což bylo pro sedláka povolání hodné nejvyšší úcty. A tak jsem kvintu a sextu absolvoval v Novém Bydžově, který na rozdíl od Turnova, Jičína nebo Dvora Králové ležel na přímé trati bez přesedání. Dva roky jsem pak vstával o půl čtvrté ráno (moje zlatá maminka už měla schystanou snídani) a pak jsem šel ty téměř 3km k vlaku, který odjížděl v 5 hod. 10 minut. Přijížděl jsem domů nejdříve po čtvrté odpoledne, pokud ovšem nebyla po cestě nějaká porucha. Byla to tvrdá zkouška, která mě však – zase jinak než selská práce – posílila na celý život.

Ke konci sexty skončila válka a septimu a oktávu jsem mohl dokončit opět v Jilemnici. Byla to dvě radostná léta zrání a životního rozhodování. Já jsem pod vlivem četby, zejména literárních kritiků F. X. Šaldy a Václava Černého a osobního vlivu češtináře Vladimíra Václava, rozhodl pro studium na Filosofické fakultě Karlovy university. To byla poslední rána pro mého otce, který si pod pojmem filosofie neuměl představit moji budoucnost, zvláště když jsem mu na otázku, jak se budu živit, sdělil, že v nejhorším případě budu učit na gymnasiu. Spráskl ruce, gymnasiální profesoři totiž za války přicházeli do vsi prosit o mléko, vajíčka nebo o kousek másla. Kvůli rodičům jsem pak kvůli obživě na universitě zapsal češtinu a francouzštinu jako učitelské obory a vedle toho to, co bylo mým nejvlastnějším zájmem, odborné doktorské studium srovnávacích (světových) dějin literatur, kterému vládl můj vytoužený profesor Václav Černý.

Na léta studií nemám nejlepší vzpomínky. Byla to doba lámání charakterů. Byli jsme sice poslední ročník před radikální reformou, studovali jsme sice ještě samostatně, nikoli v tzv. kroužcích pod politickým dozorem, ale byli jsme stejně podrobováni sílícímu politickému tlaku. Za rok po Únoru jsme se museli podrobit politické prověrce, na jejímž základě byly stovky kolegů ze studia vyloučeny. Komise vedli většinou starší politicky uvědomělí kolegové. Já jsem měl to štěstí, že jsem nebyl prověřován na komparatistice, kde žáci Černého byli šmahem vylučováni, nýbrž na romanistice lidmi, kteří mě osobně vůbec nebo téměř neznali. V posudcích, které měla komise k dispozici, byla i drobná udání z rodné vesnice. Pak jsem v nejkratší době čtyř let složil obě státnice a získal aprobaci k učení na středních školách. Tu se však ukázalo, jak se za studií vyplatila nebo nevyplatila vstřícná politická aktivita. Od mládí jsem byl otcem veden k tvrdé manuální práci. A tak se mi hnusilo, když synkové z dobře situovaných rodin

najednou svlékli parádní městské oblečení a v modrácích jako uvědomělí svazáci s předstíraným nadšením velebili dělnickou třídu a práci. A tak jsme ještě s jedním kolegou přes veškerou agitaci do Svazu mládeže za studií nevstoupili. Po ukončení studia se přidělovaly umístěnky. Indiskrecí jsem se dověděl, že mám jít učit někam na vesnici za Libercem romské děti na základní škole. Tak jsem si pro umístěnku vůbec nešel. Využil jsem možnosti ukončit v pátém roce ještě doktorské studium. Předložil jsem (obsáhlou) disertační práci a na jaře 1952 jsem odpromoval.

Nastala obtížná sháňka zaměstnání. Bál jsem se předstoupit před rodiče s oznámením, že nemohu sehnat zaměstnání. Několik chabých nadějí záhy selhalo. Potom mi místo učitele češtiny na vysoké obchodní svým posudkem překazila kolegyně, svazácká funkcionářka z fakulty (a místo si usurpovala sama). Nakonec mi štěstí přálo, když o mne, právě když jsem si zavazoval na rohu Staroměstského náměstí botu, doslova zakopla starší kolegyně ze semináře profesora Černého. Po vyslechnutí mých starostí mi doporučila, abych utíkal na Národní třídu, kde se zakládá nové velké nakladatelství. A tam po drobných peripetiích vše dobře dopadlo a já se stal redaktorem Státního nakladatelství krásné literatury, hudby a umění, později přezvaného na Odeon.

V tomto nakladatelství jsem strávil celých 38 let. Zažil jsem jeho sovětizované počátky a celý jeho vzestup jako patrně nejvýznamnějšího nakladatelského domu v posledních čtyřech desetiletích komunistické vlády. Prošel jsem nejprve jako redaktor i díky svým znalostem jazyků téměř všemi redakčními úseky nakladatelství, redakcí českou, francouzskou, anglickou, německou a hispanistickou. Po rušných politických událostech jsem byl novým vedením podniku vyzván, abych se přihlásil do konkursu na místo šéfredaktora. V něm jsem v poměru 6:1 hlasu zvítězil a roku 1969 mě nedlouho před nástupem Husáka na Dubčekovo místo ministr Miroslav Galuška do funkce jmenoval. Byl jsem široko daleko jediným nestraníkem na tomto postu. Státní orgány mě plně uznávaly, orgány stranické mě nikdy neuznaly, odmítly mě například prověřovat, takže jsem byl politicky prověřován jednou jedinkrát, ale „po domácku“, na půdě podniku. Důvody toho stavu jsou myslím celkem jasné: Kdežto na místo ředitele byla tlačenice, post šéfredaktora byla tvrdá práce. Odeon odpovídal za úměrnou prezentaci celé světové literatury a všech oborů výtvarného umění. Součástí nakladatelství byl Klub čtenářů, který měl nakonec 240 000 členů a kolem 200 výdejních míst po republice. Odeon také vydával časopis Světová literatura, který razil cestu literárním objevům. Redigování knih se dělo s pomocí dosti složitého systému edičních řad. V redakcích pracovalo kolem 30 vesměs vysokoškolsky vzdělaných odborníků. Ročně vycházelo průměrně 100–150 titulů, celkem jich za mého působení vyšlo přes 5000.

Každý z nich vyžadoval důkladnou několikastupňovou přípravu, předpokládající znalost domácí i zahraniční produkce příslušného oboru a tak dále. Musím se přiznat, že tento náročný systém jsem se za svého působení na vedoucím postu snažil dále zdokonalovat. Mohu s potěšením říci, že jsme v letech normalizace, kdy se nad celou naší kulturou vznášela bezútěšná mdloba, kdy desítky autorů stihl publikační zákaz

a museli být „pokrývání“, kryti jmény jiných, měl Odeon tak odborně kvalifikovanou redakci, že jsme v některých oborech byli „silnější“ než příslušné universitní katedry.

V prvních dvou desetiletích ve funkci redaktora jsem se mohl víc věnovat vlastní literární činnosti. Překládal jsem beletrii i naukovou literaturu, jednu dobu jsem takto spolupracoval s divadlem. Během nějakých 15 let jsem přeložil přes 30 děl beletristických, naukových i dramatických z němčiny, francouzštiny, z angličtiny, španělštiny a italštiny. K některým, zvláště klasickým autorům jsem psal předmluvy nebo doslovy. K větší vlastní odborné publikaci jsem se odhodlal až později za Pražského jara, když předtím mi byly dva pokusy vráceny jako nepřijatelné, nemarxistické.

Už v 50. letech mě potkalo zvláštní štěstí, že jsem byl jako mladý redaktor dán k dispozici významnému překladateli E. A. Saudkovi, s nímž jsme dnem i nocí pracovali na překladech Goetha, ale i Shakespeara, Moliera a jiných. Saudek byl manželem Kafkovy neteře a všechno v jejich domě dýchalo Kafkou. Tam jsem poznal mimo jiné i cizí kafkovské odborníky z celého světa a k mé velké radosti mi rodina svěřila k ediční přípravě dosud nepublikovanou Kafkovu korespondenci s rodinou, jejímuž vydání u nás pak bohužel zabránily sovětské tanky. Začal jsem se Kafkou hlouběji zabývat, pátral jsem v archivech, navazoval a udržoval v rámci možností styky se zahraničními odborníky. A když mi pak byla k vydání svěřena v pražském antikvariátu koupená neznámá Kafkova korespondence, která pak vyšla v 9 světových jazycích, dostal jsem se do kontaktu s celým kafkovským světem. To mi umožnilo po roce 1989 účastnit se světových kafkovských symposií, být zván a přednášet občas v cizině – prakticky ve všech evropských zemích kromě Řecka, Irska a Dánska. Několik mých kafkovských knižních publikací bylo venku i přeloženo, v Německu, ve Francii, v Argentině, jiné byly v cizích jazycích vydány v Praze. Kafka se tak stal mým životním tématem. Je to ovšem hora, na jejíž vrchol dosud nikdo nevylezl.

Josef Čermák

Základní škola a Mateřská škola

Když se léto zeptá: „Co jsi dělal v zimě“?

My to ovšem rozšíříme o další roční období a to podzim a jaro. My – tzn. děti a pedagogové ze Základní školy a Mateřské školy v Jilemnici. V tomto školním roce jsme se zapojili do celoročního projektu „Dva jsou víc než jeden“. Projekt vzešel z iniciativy společnosti přátel přírody – Čmelák. Projekt je zaměřen na spolupráci mezi žáky se speciálními vzdělávacími potřebami a žáky ze základních škol. V našem případě je to spolupráce se Základní školou v Martinicích. Děti se během celého roku několikrát navštívily ve svých školách. Organizátoři projektu měli vždy připraveny zajímavé hry a rukodělné aktivity se zaměřením na přírodu. Při těchto aktivitách se děti z obou škol vzájemně poznávaly a nenásilnou formou se učily

společně pracovat na zadaných úkolech. Projektu se účastnily děti ze třetích, čtvrtých a pátých ročníků. V rámci projektu je zařazen dvoudenní pobyt v Oldřichově v Hájích. Program bude zaměřen na zážitkové a socializační aktivity, nebude chybět rukodělná činnost i výlety do okolní přírody. Ukončením projektu je slavnostní vernisáž. Tímto jste srdečně zváni 17. června od 15.00 hod. do SD Jilm v Jilemnici. Zde můžete zhlédnout celoroční snažení našich dětí, jejich výrobky, fotografie apod.

Již několik let se účastníme soutěže „Kopidlenské poupě". Letos jsme se opět zapojili a tříčlenné družstvo (Andrea Háková, Natálie Hlaváčová, Simonka Jirousková), vybojovalo na jubilejním 20. Poupěti nádherné druhé místo. Soutěž měla čtyři části: 1. Test znalostí o přírodě. 2. Poznávání rostlin. 3. Vazačský úkol – vypichovaná miska ze živého materiálu. 4. Štafetový běh.

Během školního roku jsme měli možnost vyslechnout několik odborných a podnětných přednášek. S přednáškou o kyberšikaně přijeli přednášející z Policie v Semilech. Děti si vyslechly důležité informace o daném problému. Měly možnost se vyjádřit a podělit se případné zkušenosti.

Další přednáška i s praktickými ukázkami nás čekala v podobě příchodu dvou cvičitelek se psy. Vysvětlily dětem jak se správně chovat ke psům a jak se bránit případnému útoku psa na člověka. Odpočinkovým počinem bylo vystoupení kouzelníka, které děti pobavilo a nadchlo zároveň. Pěkným společenským zážitkem bylo vystoupení taneční skupiny Paul Dance, kterou jsme navštívili jako každý rok.

Aktivit, které nás během celého roku provázelo, bylo jistě více, ale to by nám nestačilo jedno vydání jilemnického zpravodaje. Celý kolektiv pedagogů Základní školy a Mateřské školy Jilemnice přeje dětem nádherné, sluncem prosvícené letní prázdniny.

Mgr. Martina Chlumová

Z archivu ZŠ a MŠ Jilemnice

V jilemnickém bazénu hořelo

Ve čtvrtek 1. května došlo k požáru v budově bazénu. Kolem poledne byl zaměstnanci Sportovního centra zjištěn požár elektroinstalace a elektrorozvodny v jilemnickém bazénu. Přivolaní hasiči požár rychle zlikvidovali, ale celý prostor zůstal silně zakouřený a bylo potřeba jej odvětrat ventilátory. Příčinou požáru byla blíže nespecifikovaná závada na elektroinstalaci.

Na místě zasahovaly celkem tři hasičské jednotky – profesionální hasiči z Jilemnice a dobrovolníci z Jilemnice a ze Studence.

I díky jejich včasnému zásahu nedošlo ke škodám na zdraví zaměstnanců ani návštěvníků bazénu a materiální škody se podařilo minimalizovat.

Foto archiv HZS Libereckého kraje

V současné době probíhají práce na likvidaci škod způsobených požárem a v průběhu měsíce června by měl být provoz bazénu i sauny obnoven.

Aktuální informace najdete na www.sport-jilemnice.cz. *J. Hornig*

Sborové písňobraní

Smíšený pěvecký sbor Camponotus, působící v Jilemnici již devátou sezonu, pro vás připravil letní večer s rozmanitým programem a nebývalou účastí hostů-zpěváků z Čech a Moravy.

V loňském roce jsme na stránkách zpravodaje popisovali naše cesty za zpěvem a spoluprací s dalšími sbory. Tato spolupráce nás inspirovala k přípravě Písňobraní a naše, dovolím si napsat, přátele jsme pozvali do Jilemnice k sezpívání a následnému koncertu, na kterém zazní skladby od renesanční tvorby po současnost.

Pozvání přijaly – Hostivický pěvecký sbor, Pěvecký sbor při ZUŠ Biskupská Praha a pěvecký sbor Cantamus z Letovic. Večera se samozřejmě účastní také jilemnický Camponotus, který od podzimu 2013 vede Lenka Krausová. Je učitelkou a violistkou ZUŠ Jilemnice, kde vede i dětský sbor, dále je dlouholetou členkou a vedoucí skupiny Fidle, pod jejímž vedením jsme zpívali již na vánočním koncertě ve Sloupovém sále.

Ve večerním programu vystoupí sbory nejdříve samostatně a závěr bude patřit všem sborům sezpívaným dohromady. Na podiu bude více než 60 účinkujících, proto jsme požádali o možnost koncert uskutečnit v Erbovním sále Krkonošského muzea.

Srdečně vás zveme na večer plný zpěvu, 21. června 2014 v 19.00 hod. na Sborové písňobraní.

–nd–

Výstup na Žalý 2014

Bylo 8. května, státní svátek, pro mnohé den volna. Již tradičně si v Sokole tuto významnou událost připomínáme tím, že dobýváme nejvyšší vrchol v našem okolí, horu Žalý. Na obloze se od brzkého rána honila mračna, ale my doufali, že nad námi bude Krakonoš držet ochrannou ruku a lijavec, kroupy, či případnou vánici uzamkne v Obřím dole.

Registrace účastníků probíhala u jilemnické sokolovny. Abychom akci zpestřili i dětem, připravili jsme pro ně speciální „výstupový test". Takto jsme chtěli motivovat malé účastníky k tomu, že je nutné dojít až na vrchol. Jedna z otázek totiž zněla: „Kolik lidí je potřeba k obejmutí rozhledny na Žalém?" (Dle poroty, která měření uskutečnila, se jednalo o 16 dospělých nebo 28 dětí.) Ti, kteří vypracovali test, dostali speciální odměnu. Na všechny zúčastněné čekal na Žalém pamětní list s razítkem. U sokolovny se zaregistrovalo celkem 65 účastníků, další registraci jsme prováděli na Žalém. Jelikož se naše pamětní listy líbily, zajímali se o ně nejen jilemničtí. Na našich podpisových listech se objevilo přes 130 dalších účastníků z Jilemnice a nejbližšího okolí (Horní Branná, Valteřice, Vrchlabí…), dále Lomnice nad Popelkou, Špindlerova Mlýna, Jablonce nad Nisou, České Lípy či Prahy. Počasí nám nakonec přálo, i když přímo nad Žalým vytrvale „seděl" tmavý mrak, který nás strašil studeným deštěm.

Na 31. května připadá Světový den bez tabáku. My Sokolové ctíme zdravý životní styl, a proto nám přišlo samozřejmé dohodnout se s komisí Zdravého

Výstup na Žalý 2014. **Foto M. Vaňková**

města Jilemnice a našim výstupem i letos tuto kampaň podpořit.

Děkujeme všem, kteří jste se k nám přidali a neseděli doma. Podpořili jste nejen tradiční akci, ale hlavně jste udělali něco pro své zdraví. Věříme, že se zúčastníte i v dalších letech.

Za organizátory Jana Čechová

Úspěch sportovců z gymnázia

Mladí sportovci Gymnázia Jilemnice vybojovali třetí místo ve finále Juniorského maratónu

V neděli 11. 5. 2014 na Staroměstském náměstí krátce po poledni vystoupili Štěpán Ševčík, Martin Čížek, Kateřina Maternová, Tomáš Tůma, Eliška Drahotová, Lukáš Joukal, Olga Půčková, Zdeněk Zikmund, Tomáš Gdula a Ondřej Motl společně na bronzový stupínek. Ve finále Juniorského maratónu byli sice na dohled, leč rychlejší a do posledních metrů urputně finišující běžci z gymnázií v Jablonci (1.) a Nového Města na Moravě (2.) – ve shodném čase 2:35:24. Naše štafeta dosáhla výsledného času 2:36:17. Po výrazné, věkem vynucené výměně v týmu, je letošní umístění na stupních vítězů ve finále velmi cenné. Závod byl letos napínavý v celém svém průběhu, kdy o změny pořadí na jednotlivých úsecích nebyla nouze.

Vyhlašování vítězů ve stínu Staroměstské radnice vygradovalo tradičním losováním o zájezd jednoho z letošních finalistů do Bruselu. Šťastně vylosovaným týmem se stalo B-družstvo

Na bronzovém stupni se radují: Votočková, Maternová, Čížek, Zikmund, Kroupa, Půčková, Ševčík, Kožnar, Schütz. Vyhlašování výsledků probíhá vždy v těsném sledu po doběhu. Proto absenci některých členů doplnili přítomní členové B-týmu. Foto M. Král

Gymnázia a SOŠ Jilemnice, které letos obsadilo 15. místo. Filip Schütz, Jan Boura, Nikola Bitnarová, Dominik Virág, Pavla Šaldová, Jan Okuliar, Eliška Votočková, Jan Kroupa, Vojta Kudrnáč a František Kožnar se mohou těšit na návštěvu této evropské metropole. Běžcům obou týmů Gymnázia a SOŠ Jilemnice gratulujeme.

Juniorský maratón se běhá štafetovým způsobem. Každý z desetičlenného družstva, v němž musí startovat nejméně tři dívky, absolvuje čtyřkilometrový úsek, na finišmana pak čeká závěr dlouhý 6 195 m. Závodníci startují společně s elitními světovými běžci z první vlny startovního pole Pražského mezinárodního maratónu. Do letošního finále se kvalifikovalo 29 středoškolských týmů z celé republiky. Umístěním na stupních vítězů si naše štafeta zajistila postup do finále 2015.

20. ročník Pražského mezinárodního maratónu letos ovládl keňský běžec Patrick Terer časem 2:08:07.

Na hladkém průběhu závodu měla podíl i skupina našich žáků, která se podílela na přípravě a dohledu nad smíchovskou částí trati maratónu.

Letošní krajské semifinále Libereckého kraje proběhlo dne 23. 4. 2014 již podruhé v centru Jilemnice. V závodě startovaly celkem čtyři kompletní štafety našeho gymnázia (40 žáků) z celkem 11 zúčastněných týmů. K účasti v letošním finále nám stačila účast v semifinále. Naše týmy byly sice vyrovnané, ale na pořadí v první trojici nedosáhly. Závod jsme využili především jako kvalifikaci jednotlivců do našich týmů pro finále.

A na závěr trocha statistiky. Bilance jilemnického gymnázia ve finále Juniorského maratónu je úctyhodná: čtyřikrát první (1998, 2003, 2009 a 2011), pětkrát druhé (2004, 2007, 2008, 2010 a 2013) a čtyřikrát třetí místo (1999, 2005, 2012 a 2014)!

Karel Randák

Společenský dům Jilm Vás zve...

Pondělí 2. 6. 2014, 14.00–17.00 hod.

Zápis do kurzu tance a společenské výchovy. Kurz povede taneční mistr Jiří Paulů. Kurzovné 1400 Kč / os. se vybírá při zápisu. Preferujeme páry. Přihlášky jsou ke stažení na www.sdjilm.cz

Úterý 10. 6. 2014, 19.30 hod.

Ať žije Bouchon!

DS Kandrdas Hořice

Tato absurdní fraška dvou současných francouzských autorů Jeana Della a Géralda Sibleyrase nás zavede do stejnojmenného městečka, odkud všichni obyvatelé již dávno odešli a kde telefonní budka slouží jako víceúčelový společenský sál. Vstupné 90/70 Kč

Neděle 15. 6. 2014, 15.00 hod.

Kterak Kačenka Honzu zachránila

Hraná autorská pohádka obnoveného novopackého souboru o Kačence a Honzovi, čertovském doupěti a Krakonošovi, který vše napraví.

Kačenka vyšle Honzu na trh s vajíčky do Jilemnice, Honza však zapomene vajíčka doma, ale to zjistí až cestou, když potká babici s čertem, kteří si z něj, po prohře v kartách, udělají sluhu. Kačenka se za Honzou s vajíčky vydá, potká

Krakonoše, který jí dá kouzelný proutek a ten ji dovede až do čertovského doupěte, kde se šťastně setká se svým milým. Vstupné 50 Kč

Připravujeme:

Neděle 6. 7. 2013, 18.00 hod., Evangelický kostel Křížlice

Doteky strun a kouzla měchu

Jitka Baštová – akordeon a Jindřich Macek – loutna

Koncert pořádá Farní sbor evangelické církve v Křížlicích a Společenský dům Jilm Jilemnice u příležitosti státních svátků Cyrila a Metoděje a Mistra Jana Husa.

Vstupné dobrovolné.

14.–18. 7. 2014 a 4.–8. 8. 2014

Příměstský tábor

Pro děti ve věku 7–10 let nabízíme aktivní prázdninový týden.

Program: výlety za poznáním, hry a závěrečný táborák. Cena tábora: 1000 Kč. Záloha 500 Kč při přihlášení, doplatek 500 Kč bude vybírán do 28. 6. 2014.

Přihlášky k vyzvednutí v informačním centru nebo ke stažení na www.sdjilm.cz od 5. 5. 2014.

Vážení čtenáři,

na základě provedené digitalizace Kina 70 v Jilemnici a dohody s redakční radou zpravodaje Jilemnice jsme přesunuli program kina na prostřední dvoustranu. Věříme, že tato drobná změna bude ku prospěchu vám, čtenářům, i našemu Kinu.

Jiří Paulů, ředitel SD Jilm

28. 7. – 1. 8. 2014

Kytarový kurz

Nabízíme opět prázdninový kytarový kurz pod vedením kytarového virtuosa a výborného pedagoga Libora Fišera. Kurz je vhodný pro začátečníky i pro pokročilé, děti i dospělé.

Krátká seznamovací schůzka proběhne v neděli 27. 7. od 19.00 hodin v hudebním salonku SD Jilm.

Závěrečný koncert všech účastníků se bude konat v pátek 1. 8. 2014 od 19.00 hod. Cena kurzu: 350 Kč

Přihlášky přijímáme od 2. 5. 2014 do 27. 7. 2014 v Informačním centru Jilemnice.

Neděle 3. 8. 2014, od 13.00 hod.

24. Festival dechových hudeb

Obsah příspěvků nemusí být totožný s názorem redakce.

Jilemnice zpravodaj města.
Odpovědný redaktor Jan Luštinec. Redakční rada: Josef Cerman, Jana Čechová, Petr Faistauer, Kateřina Jiroušová, Jan Kubát, Karel Kupka, Vladimír Richter, Dagmar Stolínová. Sazba a zlom: *P3K* (www.p3k.cz). Tisk – obálka: ZAMA s.r.o., vnitřní strany: A90 PRESS-FOTO Jilemnice 500. Vydavatel: město Jilemnice, Masarykovo náměstí čp. 82, 514 01 Jilemnice, IČO 275808, periodicita: vychází měsíčně, den vydání: k 1. příslušného měsíce. Počet výtisků: 1 000 ks. Povoleno odborem kultury Okr. ú. Semily: ev. č. 14/89. Cena 11 Kč. Uzávěrka prázdninového čísla: 8. 6. 2014.
Obálka: Titulní strana: Poniklá – foto K. Jiroušová. Zadní strana: letošní májový jarmark – foto V. Myslivec.

skok
do světa
počítačů
www.zama.cz
otevírací doba:
Po - Pá 8^00 - 18^00
So 8^30 - 11^00
Microsoft
Windows 8.1 Pro
Windows 8.1
Office 365
pro domácnosti
ZAMA
Jilemnice
Čsl. legií 462
specializovaná prodejna

Mikroklimatická
SOLNÁ JESKYNĚ
NOVĚ
v plaveckém bazénu
Rezervace a informace na
tel.: 603 819 334
sportovní centrum
Jilemnice
www.sport-jilemnice.cz

PEKÁRSTVÍ